

LXXI.

Betænkning

over

Forslag til Lov sigtende til at lette Konverteringen af Prioritetslaan i faste Eiendomme.

(Afgiven af Landsstingets Udvalg den 24de Marts 1887.)

Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at lette Konverteringen af Prioritetslaan i faste Eiendomme ved at fritage Obligationer, som i Finantsaarene 1887—88 og 1888—89 udstedes med Pant i faste Eiendomme og træde i Stedet for ældre Obligationer, for Stempelafgift samt Thinglæsnings- og Afslæsnings-Gebyrer.

Udvalgets Flertal (Harald Hansen, Martensen, Magen, Mourier-Petersen og Schlegel) finder, at der, da den Afgiftsfrihed, som herved tilstaaes, og som vil paaføre Statskassen et Indtægtstab af adskillige Hundrede Tusinde Kroner for hvert Aar, ikke kommer Eiendomsbesidderne i Almindelighed, men kun nogle enkelte Eiendomsbesiddere, og det tilmed de heldigst stillede, til Gode, saa at det urimelige Resultat fremkommer, at den, der ved Optagelsen af et nyt Laan faar Rentenedsættelse, bliver fri for Afgiften, medens den, der er nødt til at forøge sin Gjæld med et nyt Laan, ikke bliver fri, og da den Afgift, hvorom der

her er Spørgsmaal, kun udgjør lidt over $\frac{1}{4}$ pCt. af Gjældens Beløb en Gang for alle og altsaa kun er et ubetydeligt Offer lige overfor de store vedvarende Fordele, som opnaas ved Gjældens Konvertering til en lavere Rente, ikke er nogen Grund til at tiltræde Lovforslaget, og indstiller derfor, at det forkastes.

Udvalgets Mindretal (Breinholt, Caspersen, P. Sørensen og W. Petersen) finder at burde tilraade Thinget at vedtage Forslaget som en Leilighedslov, der kun er bestemt til at virke i kortere Tid, naar det underkastes nogle Ændringer, som dels gaa ud paa at begrænse Lovforslagets Varighed, hvilket Forslag Caspersen og P. Sørensen dog kun subsidiært tiltræde, dels formentlig ere nødvendige eller i alt Fald hensigtsmæssige for dets praktiske Gjennemførelse, og for at der ikke skal paaføres Retsbetjentene et uoverkommeligt Arbejde, og som, forsaavidt de ikke ere selvforstaaelige, finde deres Forklaring i den forudgaaende Forhandling i Landsstinget. I Henhold hertil foreslaa vi: